

energispareloven samt el-, gas- og varmereformerne vil få en væsentlig betydning for vores drivhusgasudledning fra 2008 til 2012. Jeg skal ikke gå i detaljer med de her forslag, vi har dem jo til behandling senere i eftermiddag, kun sige, at jeg synes, det er en flot pakke, vi har forhandlet frem i fællesskab.

Produktion af el til eksport kan føre til en meget stor CO₂-udledning, sådan som vi har set det i de senere år. I vores Kyotoforpligtelse får vi ikke lov til at korrigere for denne udledning, og det er derfor nødvendigt, at vi får opbygget et system, der sikrer, at en eventuel stor eksport i perioden fra 2008 til 2012 ikke vælter vores drivhusgasbudget. En mulig løsning kan være at pålægge elproducenterne at købe emissionstilladelser svarende til deres eksport baseret på fossile brændsler.

Også udbygningen af havmøller og biomasSeanlæg til elproduktion er noget, der vil kunne mærkes på vores drivhusregnskab, og jeg er derfor meget glad for, at der nu ligger en bred aftale mellem de politiske partier om gennemførelse af biomasseudbygningen. På samme måde håber jeg, at vi kan finde en fornuftig ramme for realisering af havmøllepålægget. Alt i alt er det regeringens vurdering, at Danmark kan opfylde 21 pct.-målsætningen for de seks drivhusgasser for perioden fra 2008 til 2012 dels ved hjælp af det, der allerede er gennemført, dels ved hjælp af en række nye virkemidler. Til næste forår vil regeringen fremlægge en ny samlet status for Folketinget til brug for Tingets stillingtagen til ratifikation af Kyotoprotokollen.

Forskning i drivhuseffekten har i løbet af de seneste år bevæget sig i en retning, hvor der bliver mindre og mindre tvivl om problemets eksistens og omfang. Jeg er personlig overbevist om, at vi står over for et kæmpe miljøproblem, der vil kunne udvikle sig katastrofalt, hvis ikke vi passer på. Det betyder, at opgaven ikke er løst ved, at vi lever op til vores målsætninger i 2005 og fra 2008 til 2012, hvor såværs de ellers kan virke at nå. Vi har et medansvar, der betyder, at vi til stadighed bliver nødt til at søge nye muligheder for at reducere vores udledninger. Her spiller ikke mindst forskningen en betydelig rolle. Forskningen i nye energiteknologier, ikke mindst hvad angår vedvarende energi, er af helt afgørende betydning for vores muligheder for at reducere CO₂-udledningen på lang sigt, og jeg tillægger det derfor stor vægt, at der fortsat opretholdes og udvikles en omfattende og højt kvalificeret energiforskning og -udvik-

ling i Danmark. I forlængelse heraf vil regeringen iværksætte en analyse og vurdering af den eksisterende klimaforskning.

Transportens CO₂-udledning har været jævnt stigende igennem de senere år, og vi har måttet se i øjnene, at det vil blive meget svært for sektoren at leve op til målsætningen om, at udledningen af CO₂ i 2005 skulle reduceres til 1988-niveauet. Regeringen har derfor desværre måttet tage konsekvensen heraf og opstille et mere realistisk udviklingsforløb for transportsektoren. Det betyder imidlertid ikke, at regeringen vil opgive den overordnede målsætning for 2005 om en 20 pct.-reduktion af CO₂-udledningen. Jeg synes, det er værd at få understreget i dag, at vi fastholder 20 pct.-målsætningen.

Det betyder naturligvis, at andre dele af energisystemet kommer til at skulle levere en større CO₂-reduktion end den, der oprindeligt var forudsat, men med både energispareloven, reformerne på el-, gas- og varmeområdet og den nye tilskudsordning for industrien samt iværksættelsen af en række initiativer på transportområdet kommer vi meget tæt på at opfylde 20 pct.-målsætningen, og det er jo flot.

Ser vi på den nuværende udvikling i energi-forbruget og CO₂-udledningen, er der således ingen tvivl om, at det går den rigtige vej. De foreløbige tal for 1999 viser, at CO₂-udledningen nu er faldet med næsten 10 pct., 9 pct. siden 1988. Forbruget af kul er faldet med hele 43 pct., og udnyttelsen af vedvarende energi er steget med ikke mindre end 71 pct. i denne periode, og samlet set følger denne udvikling det scenario, der er beskrevet i »Energi 21«.

Det sidste års udvikling på oliemarkedet har været en sand gyser, først med styrtdykkende oliepriser, der truede med at slå bunden ud af den danske olieproduktion, og dernæst med tårnhøje priser, der ikke mindst har givet problemer for de decentrale kraftvarmeværker, hvor gasprisen kontraktmæssigt er bundet til olieprisen. Jeg er selvfølgelig meget glad for, at vi nu har fået en bred politisk aftale om, at de høje gaspriser ikke må føre til, at varmepriserne for de decentrale kraftvarmeværker ikke kan konkurrere med individuel olie- og gasfyring. Nu mangler vi kun lige det at få udfyldt denne aftale og leve op til de løfter, vi har givet borgerne i disse områder.

I øvrigt skal vi jo glæde os over, at Danmark takket være en fremsynet politik og de ressourcer, vi har i Nordsøen, er nettoeksportør af olie og gas og derfor samlet set økonomisk med